

INHOUD

Woo-verzoeken

In gesprek met Woonbron

Heemschut en Delfia Batavorum

Als je wil behouden wat je
hebt, moet je zuinig zijn

De verkrotte droom

Hoe sociale woningbouw
ten onder gaat aan
marktdenken

Bewoners aan het woord

Drie verhalen met buren
over deze buurt

Beste buren,

Hierbij alweer de nieuwsbrief van mei. De tijd lijkt te vliegen maar wees gerust: wij zitten niet stil! Nou soms even dan, om te evalueren. In deze nieuwsbrief geven we weer een update wat wij zoal hebben gedaan in de afgelopen maand. De [petitie](#) gaat inmiddels richting de 600! Heb je het ook al ondertekend? We hebben de einddatum opgeschoven i.o.m. erfgoedvereniging Heemschut (waarom? Daar lees je hieronder meer over) en natuurlijk fijn nog meer ondertekeningen te krijgen. Daarnaast hebben we nog een ander nieuwtje: [onze website wippoldernoord.nl](#)! Deze blijven wij aanvullen met informatie zodat mensen het complete verhaal kunnen lezen.

Woo-verzoeken

In de vorige nieuwsbrief gaven we aan dat wij nog een aantal documenten (memo's, verslagen etc.) missen tussen de Woo stukken, waarover wordt gesproken in de mailwisselingen tussen de gemeente en Woonbron. We hebben gevraagd aan de gemeente Delft dit alsnog te ontvangen en dit zou uiterlijk op de 23ste worden. Ook dienen we alvast een bezwaar in want mogelijk worden niet alle stukken dan geleverd. Daarnaast hebben wij op 12 mei een gesprek met Woonbron gehad over de ontvangen documenten. Wij hebben natuurlijk aangegeven dat wij het niet nóg meer oneens kunnen zijn met de visie van Woonbron en duidelijk gemaakt dat de bewoners en omwonenden echt eerder betrokken hadden moeten worden. Zo kom je pas echt samen tot een plan. Woonbron heeft toegezegd ons volledig erbij te betrekken en dat ziet er als volgt uit: eind juni ontvangen wij allemaal hun voorkeursscenario. Ook organiseren wij samen met Woonbron **2 inloopavonden** in de 2^e week van juli, omdat zij graag zelf toelichting willen geven. Hiervoor krijgen jullie allen nog een uitnodiging in juni. Wij geven dan advies op hun voorkeursscenario en dat wordt dan een 2.0 versie. Wij nemen daarvoor natuurlijk alle meningen mee van de huurders en omwonenden. Ook hebben we [de resultaten van het woononderzoek](#) ontvangen en zijn benieuwd of meer huurders deze uitnodiging in 2022 niet hebben ontvangen?

Heemschut en Delfia Batavorum

Op 8 april jl. alweer hebben wij een afspraak gehad met de 2 leden van de Werkgroep Sociale Woningbouw van [erfgoedvereniging Heemschut](#). Sindsdien houden we nauw contact over de beschermde status die we willen en hoe de [waardestelling](#) uit de Woo stukken hierbij kan helpen. Heemschut gaat op 23 juni intern overleggen of zij de aanvraag namens ons gaan indienen. We kunnen dit dan combineren met het aanbieden van [de petitie](#). In de nieuwsbrief van juli vertellen we hier dan meer over.

Delfia Batavorum is een historische vereniging en zij kijken terug op de roemrijke geschiedenis van Delft maar denken vooral ook mee over het Delft van nu en het Delft van de toekomst. Via de Commissie Behoud Stadsschoon (CBS) leveren zij met gemotiveerde kritiek en constructieve ideeën een bijdrage aan de discussie over de stedelijke ontwikkelingen van de stad. Wij onderhouden goed contact met CBS en in hun laatste nieuwsbrief hebben zij een stuk geschreven en laten zien dat zij sloop ook een onnozel plan vinden. Neem een kijkje op [onze website](#) om hier meer over te lezen!

De verkrotte droom

De vorige keer vertelden wij over een tip van een buurtbewoner die met verontwaardiging las over de sloopplannen in onze buurt. De tip gaat over bewoners van de [Amsterdamse Van der Pekbuurt](#) die vechten voor een eerlijke en duurzame renovatie. [NPO Doc: De Verkrotte Droom](#) laat zien hoe dit ooit een vooruitstrevend voorbeeld van sociale woningbouw was, is in de loop der jaren verwaarloosd en dreigt ten onder te gaan aan bureaucratie en marktdenken. Hebben jullie de documentaire ook al gekeken? Wij zijn erg geschrokken hoe er met de bewoners en hun huizen wordt omgegaan door een andere woningbouwcorporatie weliswaar. Het is belachelijk dat dit kennelijk vaker voorkomt. Daarnaast laat de documentaire goed zien hoe belangrijk het is om samen te werken. Een leuk feitje: de documentairemakers hebben met ons contact opgenomen en voorgesteld om de documentaire samen te kijken met de woningbouw en gemeente. Wij hebben dit in het gesprek van 12 mei aangegeven bij onze verhuurder Woonbron. Hier komen zij in mei nog bij ons op terug.

Bewoners aan het woord

In deze rubriek geven we bewoners een stem over de geplande sloop van woningen in onze wijk. Elke nieuwsbrief delen we drie persoonlijke verhalen.

Vandaag zetten we de beginnende traditie voort met een persoonlijk verhaal van mevrouw Colijn. Bep Colijn zoals ze zelf zegt en ook zo genoemd mag worden. Voordat Bep en haar man in de Wippolder kwam wonen, woonden ze aan de Van Leeuwenhoeksingel. Nu woont ze alweer meer dan 60 jaar in de Frederik Hendrikstraat. Eerst 35 jaar op een bovenhuis aan de overkant en nu alweer 25 jaar in deze fijne benedenwoning met tuin. In die tijd gebeurde dat regelmatig, dat bewoners van de ene kant van de straat verhuisden naar de andere kant. Van een woning voor een gezin naar een knusse gelijkvloerse woning met tuin.

Bep was en is een bezige bij. Altijd druk met van alles en nog wat, ondanks haar 93 lenties. Ze is zo'n beetje de moeder van de buurt. Vijf kinderen heeft ze grootgebracht. Vier jongens en een meisje. Een druk gezin waarin Bep ook nog de tijd vond om waar nodig bij de springen in de groentezaak van haar man.

De kinderen speelden altijd buiten, in de speeltuin. Hierdoor kwam het afwassen vaak in de knel. Nou ja, dan maar zelf doen. Als Bep in haar handen klapt kwamen de kinderen onmiddellijk naar huis. Zo ging dat toen. Er lag ook altijd speelgoed op de trap, met het touwtje uit de deur. Springtouw, schep of ballen. Noem maar op. De kinderen uit de straat vroegen dan: "moeder van Barend, mogen we dat of dat pakken?" Vandaar ook de bijnaam Moeder van de Buurt.

Bep met haar favoriete bezigheid

Natuurlijk wil Bep niet verhuizen. Ze heeft hier haar plekje, is verknocht aan de buurt en de wijk en kan zich geen beter plekje wensen. Ze tuint graag in eigen tuin, maar ook op andere plekken. Zo verzorgt ze al sinds jaar en dag de boomspiegels van de bomen in de straat. Niet in de hele straat natuurlijk, wat daarvoor is deze te lang, maar toch wel een groot aantal. Het is haar gymnastiek zegt ze. Hierdoor blijft ze fit, lekker in beweging. Rekken, strekken, bukken. Ze kan en doet het nog steeds allemaal. Alleen als het te hoog is doet ze het niet meer zelf, dat mag een van haar zoons dan doen.

De buurt is wel veranderd door de jaren heen zegt Bep. Veel winkeltjes zijn verdwenen. Vroeger was er een kapper, Jamin, een drogist, een kaasboer. En een Albert Hein, een slager, een groenteboer. Van alles. Nu zijn dat allemaal woonhuizen geworden.

Bep ergert zich soms aan de spullen die op straat worden achtergelaten. Een rolcontainer van de supermarkt of winkelwagentjes b.v. Die nemen de studenten dan mee vol kratten bier maar "vergeten" die dan terug te brengen. Tot 2 keer toe heeft ze zelf die karretjes maar teruggebracht. In het donker, dat wel. Waar die container vandaan komt is gissen, dus die blijft staan.

Actief blijven is het motto van Bep. Ze kookt nog elke dag zelf en doet dus ook alle boodschappen zelf. Met een supermarkt in de buurt wel zo makkelijk. Een keer per week loopt Bep naar de Hoven. Voor boodschappen, bezoek aan haar zus en om de nieuwbouw rondom de spoorzone te bekijken. Omdat ze 60 jaar geleden aan de Van Leeuwenhoeksingel woonde, kijkt ze nu met verbazing naar de nieuwbouw en is alles onherkenbaar veranderd.

Dat er nu een deel van haar buurt gesloopt dreigt te worden, doet wel wat met Bep. Met de renovatie is ze nog niet zo bezig. Het zal allemaal nog wel even duren denkt ze. Wat haar betreft hoeft er aan haar woning niet veel te gebeuren. Als de rest van de buurt maar blijft staan. Het deel van de straat wat wel gerenoveerd is, is mooi geworden zegt Bep. Dat kunnen ze hier toch ook doen? En die huizen aan de Delfgauwseweg? De koopwoningen? Die zijn vast ook niet blij. En hier aan de overkant? Krijgen die ook de Nieuwsbrief?

Nee, slopen is nergens goed voor. En dan? Waar moet iedereen naartoe?

Bewoners aan het woord

Omdat we zoveel mogelijk bewoners van verschillende blokken aan het woord willen laten, spreek ik vandaag met meneer en mevrouw Van Eeden. Zij wonen aan de Jan Willem Frisostraat, in het blok wat dreigt te worden gesloopt. Natuurlijk willen we ook van hen weten wat ze van de plannen van Woonbron vinden. En daarbij hoort natuurlijk ook de vraag hoe groot hun woongenot is. Op de vraag of er gesloopt moet worden zijn beiden duidelijk. Nee, natuurlijk niet! Ze snappen het ook absoluut niet. Ze vinden het prima woningen waar niets aan mankeert. Misschien een beetje achterstallig

onderhoud maar dat valt ook best wel mee. "Liever renoveren en dan een andere voordeur, dubbele beglazing, of eigenlijk drie dubbel, dat zou wel ideaal zijn. Maar niet slopen.

En niemand wil weg, hé? Niet voor de huizen, maar ook niet voor de buurt. Het is gewoon gezellig. Iedereen zegt je gedag. Zoveel aardige mensen hier. Dat is de charme van deze buurt. Dat zie je nergens. Wij komen uit de binnenstad waar bijna niemand elkaar groet. Hier groet iedereen elkaar."

Meneer en mevrouw van Eeden zijn al ruim 62 jaar getrouwd, hebben 3 zoons en 5 geweldige kleinkinderen. Een rijk bezit zoals ze zelf zeggen. Ze zijn om gezondheidsredenen verhuisd en wonen nu 13 jaar in dit huis, met heel veel plezier. De woning voorziet in alle behoeften, fijn gelijkvloers. Levensloopbestendig zeg maar. Bredere deuren en zo. Mevrouw had vroeger niets met de Wippolder, nu wil ze er nooit meer weg. Ze voelen zich veilig in deze buurt. Dit huis zien ze echt als een geschenk. Al moest er wel veel aan gebeuren. De zoons hebben het huis toen opgeknapt en nu wonen ze er tot volle tevredenheid.

Ze moeten er niet aan denken dat er gesloopt zal gaan worden. Want waar moeten ze naartoe? Er zijn geen huizen in deze buurt. Het was al lastig om dit huis te vinden. Meneer Van Eeden zegt dat de bovenbuurvrouw onlangs zei dat als er dan toch verhuisd moet worden, dan met alle burens tegelijk zodat we bij elkaar blijven. Maar ja, dat lukt natuurlijk niet. Ze geven beiden aan dat het voor veel verdriet zorgt. Dat bewoners zich druk maken, stress krijgen. Loslaten is moeilijk. Dat wat hier in deze buurt is vind je nergens. Het familiere, de saamhorigheid.

Dat het nog wel even kan duren voordat de beslissing echt wordt genomen stelt wel een beetje gerust. En ook dat de bewoners elke maand met de nieuwsbrief op de hoogte worden gehouden van alle gebeurtenissen. Dat vinden ze erg fijn. We nemen afscheid met de mededeling dat wij als bewonerscommissie altijd bevestigd kunnen worden als iets niet duidelijk is. Als er ruis op de lijn is. Dit wordt erg gewaardeerd.

Bewoners aan het woord

Voor deze nieuwsbrief spreken we ook met een bewoner van de Delfgauwseweg 89, Rogier, die samen met zijn vriendin sinds enkele jaren in de wijk woont. Hij groeide op in de Wippolder, vlak bij de Porceleynse Fles en zij in de Emerald, Delfgauw. Na tijdens de studie in Rotterdam te hebben gewoond, keerden ze samen terug naar Delft. "Het voelde echt als thuiskomen. Het was een warm welkom in een vertrouwde omgeving. We zijn dankbaar dat we hier een huis hebben kunnen kopen, zeker in de chaotische woningmarkt. Onze burens zijn heel aardig en iedereen zegt elkaar vriendelijk gedag. Dat miste we echt in Rotterdam."

Dagelijks trekken er duizenden mensen voorbij op de Delfgauwseweg, en hardrijders zijn eerder regel dan uitzondering. "Het is een drukke weg, waar het nooit helemaal

stil is. Gelukkig hebben we aan de achterkant van het huis een tuin die de nodige rust en privacy biedt – dat maakt voor ons echt het verschil in woongenot."

"Het lezen van de sloopplannen en het zien van de opgestelde bouwtekeningen voor het appartementencomplex met galerijen en een trappenhuis aan de achterzijde, direct aangrenzend aan onze tuin, heeft ons goed doen schrikken. Wat terugkomt voor de jaren '20 woningen is een gebouw met een galerij en een trappenhuis, pal uitkijkend over onze tuin. Met de opgestelde plannen lopen daar straks bewoners, bezoekers, bezorgers, onderhoudsmensen, etc. De privacy en rust die we nu nog een beetje hebben, wordt volledig weggenomen. Ook minder zon in de tuin en meer geluidsoverlast spelen mee. De leef kwaliteit gaat er simpelweg op achteruit. Het voelt als een regelrechte inbreuk op ons leven." Daarnaast maken ze zich zorgen over de impact op hun woning en de omgeving. "Deze huizen zijn meer dan honderd jaar oud en behoeven daarmee meer zorg. Verbouwingen zoals deze brengen risico's met zich mee – denk aan schade, verzakkingen en waardevermindering.

Rogier ziet ook bredere gevolgen voor de wijk. "Vaak wordt sociale cohesie pas zichtbaar als deze onder druk staat – dankzij dit proces zie je ineens hoe hecht onze buurt eigenlijk is. En dat moet je koesteren als gemeente. Gedeeltelijke nieuwbouw haalt de eenheid uit het straatbeeld en uit de gemeenschap. En dan zwijg ik nog over de milieubelasting, stikstof, en de verspilling van goed bruikbare woningen. Wat je ervoor terugkrijgt, staat niet in verhouding tot wat verloren gaat. Het lijkt alsof er vooral winst wordt gezocht op papier, maar de echte waarde – de menselijke maat, het dagelijks woongenot, het karakter van de wijk – die verdwijnt. En dat verlies is voor sommige bewoners onherstelbaar. We hopen voor alle bewoners dat Woonbron tot de juiste bezinning komt en deze woningen het onderhoud biedt dat ze verdienen. Renovatie is de juiste weg."

Tot de volgende editie in juni!

Voor alle vragen kun je ons bereiken door een e-mail te sturen naar: wippoldernoord@gmail.com. Heb je tijd over om wellicht een losse klus voor ons te doen? Of wil je deze nieuwsbrief niet meer ontvangen? Dan ontvangen wij dit ook graag per mail.